

# De kracht van de



**N**ormaal gesproken schrijf ik over vogels omdat ik die gewoon prachtig vind, maar deze keer schrijf ik voor de verandering over onze tuin. Mijn ouders kochten de tuin toen ik nog een kind was. Voor mij een hele beleving zo'n huisje met tuin op een tuincomplex. Hard werken in zware kleigrond. Er gingen struiken uit en er kwamen planten en veel groenten voor in de plaats. Er kwam een vijver en later werd die nog wat groter. Ik werd ouder en leerde veel op de tuin. Over de vogels, de vlinders, grote libellen (waar ik niet echt dol op was) en nog heel veel meer. Het leven van iedereen kent pieken en dalen. Vooral op de momenten dat ik stuk zat en echt

niet meer wist wat ik nog moest met het leven of hoe ik verder moest, ging en ga ik nog steeds, naar de tuin. Hard werken, met de handen in de aarde, verstand op nul. Het heeft mij altijd geholpen en weer kracht gegeven om weer door te gaan. De dieren die er leven verwonderen mij. Het verbaast mij nog steeds hoeveel er groeit en bloeit. Het geeft mij rust. De zang van een vogel, het geluid van een krekkel, het ruisen van de bladeren in de bomen, het is altijd weer bijzonder. Mijn oudste is nu zes en vertelt al twee jaar dolenthousiast op school over zijn belevenissen op de tuin. Het plukken van sla, spinazie, bonen, appels en peren. De mol die er woont en herder de planten uit de tuin omhoog wipt, de vele regen-

# tuin



wormen en de duizenden pissebedden in de compostbak. Toen hij nog een baby was en soms dagen had van onrust en onvrede ging ik vaak met hem naar de tuin. Even zitten samen. Even niks. En ja, dat hielp ons allebei, en daarna konden we weer gezellig door. En nog steeds, ook met de tweede erbij, komen we allemaal tot rust op de tuin. En vinden we weer energie en inspiratie om door te gaan.

Ik hoop voor eenieder van u dat uw tuin u dezelfde kracht en rust kan geven als die het ons geeft. We zijn allemaal ontzettend rijk met onze tuin en alles wat er groeit en leeft.

*Demelza Diepgrond*

